

สมรรถนะผู้บริหารโรงเรียนที่ส่งผลต่อ
ประสิทธิผลการบริหารโรงเรียน
สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาใน
จังหวัดนครพนม

● ศीलปกรณ์ จันทไชย

สมรรถนะผู้บริหารโรงเรียนที่ส่งผลต่อประสิทธิผลการบริหารโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาในจังหวัดนครพนม

Administrators Competencies Affecting the Effectiveness of Schools Under the Offices of Nakhon phanom Educational Service Area

ศิลปกรณ์ จันทไชย¹

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาและเปรียบเทียบสมรรถนะผู้บริหารและประสิทธิผลการบริหารโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาในจังหวัดนครพนม ตามการรับรู้ของผู้บริหาร ครูผู้สอน และประธานคณะกรรมการสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน จำแนกตามสถานภาพการดำรงตำแหน่งและช่วงชั้นที่เปิดสอน กลุ่มตัวอย่างในการวิจัยประกอบด้วยผู้บริหารโรงเรียน จำนวน 89 คน ครูผู้สอน จำนวน 197 คน และประธานคณะกรรมการสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน จำนวน 89 คน ซึ่งได้มาด้วยวิธีการสุ่มแบบหลายขั้นตอน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยเป็นแบบสอบถามที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น ด้านสมรรถนะผู้บริหารมีค่าอำนาจจำแนกระหว่าง 0.42–0.81 และค่าความเชื่อมั่น เท่ากับ 0.94 ด้านประสิทธิผลการบริหารโรงเรียน มีค่าอำนาจจำแนกระหว่าง 0.41–0.65 และค่าความเชื่อมั่น เท่ากับ 0.92 วิเคราะห์ข้อมูลด้วยการหา ร้อยละ ค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน การวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียวการหาค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์อย่างง่ายแบบเพียร์สันและการวิเคราะห์ถดถอยพหุคูณที่ละขั้นตอน

ผลการวิจัยพบว่า 1)สมรรถนะผู้บริหารโรงเรียน ตามความคิดเห็นของผู้บริหาร ครูผู้สอนและประธานคณะกรรมการสถานศึกษาขั้นพื้นฐานในโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาในจังหวัดนครพนม อยู่ในระดับมาก 2)ประสิทธิผลการบริหารโรงเรียน ตามความคิดเห็นของผู้บริหาร ครูผู้สอนและประธานคณะกรรมการสถานศึกษาขั้นพื้นฐานในโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาในจังหวัดนครพนม อยู่ในระดับมาก 3)สมรรถนะผู้บริหารโรงเรียน ตามความคิดเห็นของผู้บริหาร ครูผู้สอนและประธานคณะกรรมการสถานศึกษาขั้นพื้นฐานในโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาในจังหวัดนครพนม ไม่แตกต่างกัน 4)สมรรถนะผู้บริหารโรงเรียน ตามความคิดเห็นของผู้บริหาร ครูผู้สอนและประธานคณะกรรมการสถานศึกษาขั้นพื้นฐานในโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาในจังหวัดนครพนม ที่เปิดสอนช่วงชั้นต่างกัน ไม่แตกต่างกัน 5)ประสิทธิผลการบริหารโรงเรียน ตามความคิดเห็นของผู้บริหาร ครูผู้สอนและ

¹ นักศึกษาปริญญาโท สาขาวิชาการบริหารการศึกษา มหาวิทยาลัยนครพนม

ประธานคณะกรรมการสถานศึกษาขั้นพื้นฐานในโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาในจังหวัดนครพนม ไม่แตกต่างกัน 6)ประสิทธิผลการบริหาร โรงเรียนตามความคิดเห็นของผู้บริหารครูผู้สอนและประธานคณะกรรมการสถานศึกษาขั้นพื้นฐานในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาในจังหวัดนครพนม ที่เปิดสอนช่วงชั้นต่างกัน ไม่แตกต่างกัน 7)สมรรถนะผู้บริหาร โรงเรียนและประสิทธิผลการบริหารโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาในจังหวัดนครพนมมีความสัมพันธ์กันทางบวก อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 8)สมรรถนะผู้บริหาร โรงเรียนที่สามารถพยากรณ์ประสิทธิผลการบริหารโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาในจังหวัดนครพนม ได้อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ มี 8 ตัว คือ การนิเทศและการประเมินผล การยืดหยุ่นและพร้อมที่จะปรับเปลี่ยนเพื่อองค์กร การจูงใจหรือความสามารถในการสร้างทิศทางด้วยตนเอง การประสานงาน การให้ความร่วมมือเพื่อพัฒนาวิชาชีพ ความสามารถในการโน้มน้าวสมาชิกให้ทำงานจนประสบผลสำเร็จ ความสามารถในการประเมินและวินิจฉัยสถานการณ์ได้อย่างถูกต้อง แม่นยำและความสามารถในการบริหารตนเอง 9)สมรรถนะผู้บริหารโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาในจังหวัดนครพนม ด้านที่ต้องหาแนวทางพัฒนาประกอบด้วย ด้านการทำงานเป็นทีม ด้านการจูงใจหรือความสามารถในการสร้างทิศทางด้วยตนเอง ด้านความคิดสร้างสรรค์ในการแก้ปัญหา ด้านการประสานงาน ด้านความยืดหยุ่นและพร้อมที่จะปรับเปลี่ยนเพื่อองค์กร ด้านการให้ความร่วมมือเพื่อพัฒนาวิชาชีพ ด้านความสามารถในการเรียนรู้ ด้านความสามารถในการบริหารตนเองด้านยุทธวิธีทำให้สมาชิกปฏิบัติงานให้สำเร็จอย่างมีประสิทธิภาพ ด้านความสามารถในการประเมินและวินิจฉัยสถานการณ์ได้อย่างถูกต้อง แม่นยำ ด้านความสามารถในการบริหารความขัดแย้งให้เกิดประโยชน์สูงสุดแก่องค์กร ด้านความสามารถในการคิดและวางแผนกลยุทธ์ ด้านความสามารถในการโน้มน้าวสมาชิกให้ทำงานประสบผลสำเร็จ ด้านการประเมินผู้เรียนและด้านการนิเทศและการประเมินผล

Abstract

The purposes of this research were to study and compare the school administrators' competencies and the administration effectiveness of schools under the Offices of Nakhon Phanom Educational Service Area according to the perception of school administrators, teachers, and presidents of School Basic Education Committees, all of which were classified by their positions and key stages of education provided by the schools. Samples of the study; selected by multi-stage random sampling; consisted of 89 school administrators, 197 teachers, and 89 presidents of school basic education committees. Instrument used to collect data was a set of questionnaires which included 2 parts – the first part's questions of which discrimination power and reliability were 0.42-0.81 and 0.94 respectively, were about competencies of school administrators; whereas those of the second part with the discrimination power of 0.41-0.65 and the reliability of 0.92, were about the administration effectiveness of the schools. Statistics used for data analysis were the

percentage, mean, standard deviation, One-Way Analysis of Variance, Pearson's Product Moment Correlation Coefficient, and Stepwise Multiple-Regression Analysis.

The findings of the study were as follows : 1) Competencies of school administrators as a whole were at the high level according to the opinions of school administrators, teachers, and presidents of School Basic Education Committees of schools under the Offices of Nakhon Phanom Educational Service Area. 2) The administration effectiveness of schools as a whole were at the high level according to the opinions of school administrators, teachers, and presidents of School Basic Education Committees of schools under the Offices of Nakhon Phanom Educational Service Area. 3) Competencies of school administrators were not different among the opinions of school administrators, teachers, and presidents of School Basic Education Committees of schools under the Offices of Nakhon Phanom Educational Service Area. 4) Competencies of school administrators were not different among the opinions of school administrators, teachers, and presidents of School Basic Education Committees of the schools with different key stages of education provided. 5) The administration effectiveness of each school was not different among the opinions of school administrators, teachers, and presidents of School Basic Education Committees of schools under the Offices of Nakhon Phanom Educational Service Area. 6) The administration effectiveness of each school was not different among the opinions of school administrators, teachers, and presidents of School Basic Education Committees of the schools with different key stages of education provided. 7) Competencies of school administrators and the administration effectiveness of schools under the Offices of Nakhon Phanom Educational Service Area enjoyed a statistically positive relationship at the significant level of .01. 8) Eight competencies of school administrators that, in statistics, could significantly predict the administration effectiveness of schools under the Offices of Nakhon Phanom Educational Service Area were ability to supervise and evaluate, flexibility and readiness to changes for the sake of the organization, self-motivation or self-directedness, coordination, cooperation for professional development, ability to persuade the members to efficiently complete the work, ability to accurately assess and diagnose situations at hand, and self-management ability. 9) Areas of Competencies of school administrators under the Offices of Nakhon Phanom Educational Service Area that need to be developed are teamwork, self-motivation or self-directedness, problem-solving creativeness, coordination, flexibility and readiness to change for the sake of the organization, cooperation for professional development, ability to learn, self-management ability, strategies to encourage the best performance of the members, ability to accurately assess and diagnose situations at hand, ability to manage the conflicts for the maximum benefit of the organization, ability to think and plan strategically, ability to persuade the members to efficiently complete the work, ability to assess the

students' learning, and ability to supervise and evaluate. However, all guidelines for development were already suggested in the research.

บทนำ

รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช 2550 หมวด 3 มาตรา 49 ระบุสิทธิและเสรีภาพในการศึกษาของชนชาวไทยว่า บุคคลย่อมมีสิทธิเสมอกันในการรับการศึกษาไม่น้อยกว่าสิบสองปีที่รัฐจะต้องจัดให้อย่างทั่วถึงและมีคุณภาพ โดยไม่เก็บค่าเล่าเรียน ผู้ยากไร้ ผู้พิการหรือทุพพลภาพหรือผู้อยู่ในสภาวะยากลำบากต้องได้รับสิทธิตามวรรคหนึ่งและการสนับสนุนจากรัฐเพื่อให้ได้รับการศึกษาโดยทัดเทียมกับบุคคลอื่น การจัดการศึกษาอบรมขององค์กรวิชาชีพหรือเอกชน การศึกษาทางเลือกของประชาชน การเรียนรู้ด้วยตนเองและการเรียนรู้ตลอดชีวิต ย่อมได้รับความคุ้มครองและส่งเสริมที่เหมาะสมจากรัฐ พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 และที่แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2545 หมวด 5 ระบุว่าให้กระทรวงกระจายอำนาจการบริหารและการจัดการศึกษาทั้งด้านวิชาการ การบริหารงบประมาณ การบริหารงานบุคคลและการบริหารทั่วไป ไปยังคณะกรรมการและสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาและสถานศึกษาในเขตพื้นที่โดยตรง (สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน. 2550 : 1) การขับเคลื่อนนโยบายการศึกษาของกระทรวงศึกษาธิการ ปี พ.ศ. 2550-2551 โดยเฉพาะด้านการศึกษาที่มีการเร่งรัดการปฏิรูปการศึกษา โดยยึดคุณธรรมนำความรู้ กำหนดเป็นนโยบายของกระทรวงศึกษาธิการ เพื่อการขับเคลื่อนคุณธรรมนำความรู้ การขยายโอกาสทางการศึกษาขั้นพื้นฐานโดยไม่เก็บค่าเล่าเรียนควบคู่ไปกับการพัฒนาคุณภาพและมาตรฐานทางการศึกษาที่มีการกระจายอำนาจการบริหารจัดการไปให้เขตพื้นที่การศึกษาและสถานศึกษา โดยส่งเสริมการมีส่วนร่วมของประชาชน ภาคเอกชนและท้องถิ่น ดังมีสาระสำคัญของนโยบายการศึกษา ดังนี้ 1) เร่งรัดการปฏิรูปการศึกษา โดยยึดคุณธรรมนำความรู้ สร้างความตระหนักสำนึกในคุณค่าของปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง ความสมานฉันท์ สันติวิธี วิถีชีวิต ประชาธิปไตย พัฒนาคนโดยใช้คุณธรรมเป็นพื้นฐานของกระบวนการเรียนรู้ที่เชื่อมโยงความร่วมมือระหว่างสถาบันครอบครัว ชุมชนและสถาบันทางการศึกษา 2) ขยายโอกาสทางการศึกษาขั้นพื้นฐานของประชาชนให้กว้างขวางและทั่วถึงโดยไม่เก็บค่าเล่าเรียน 3) พัฒนาคุณภาพและมาตรฐานการศึกษาทุกระดับ 4) การกระจายอำนาจไปสู่เขตพื้นที่และสถานศึกษา 5) ส่งเสริมการมีส่วนร่วมของประชาชน ภาคเอกชนและท้องถิ่นและ 6) การศึกษาในเขตพัฒนาพิเศษเฉพาะกิจจังหวัดชายแดนภาคใต้ (สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน. 2550 : 1-22)

สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติได้วิจัยสภาพและปัญหาการบริหารและการจัดการศึกษาขั้นพื้นฐานของสถานศึกษาในประเทศไทย พบว่า ผู้บริหารสถานศึกษามีบทบาทที่สำคัญที่สุดในการจัดการศึกษา ความสำเร็จหรือการบรรลุจุดหมายของการศึกษตามที่กำหนดไว้ใน พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พุทธศักราช 2542 แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2545 ย่อมต้องอาศัยผู้บริหารสถานศึกษาเป็นหลัก ผู้บริหารต้องเป็นผู้มีวิสัยทัศน์ก้าวไกล มีความรู้ ความสามารถและคุณธรรมจริยธรรมเป็นที่ยอมรับ รวมทั้งปฏิบัติตามจรรยาบรรณวิชาชีพ ผู้บริหารจึงเป็นเหมือนหลักชัยในการดำเนินงาน ความสามารถและลักษณะทางผู้นำของผู้บริหารมีส่วนสัมพันธ์ใกล้ชิดกับคุณภาพและคุณค่าขององค์กรที่จะสะท้อนให้เห็นประสิทธิภาพของ

การปฏิบัติงานในองค์กรหรือหน่วยงานนั้นเป็นอย่างดี การพัฒนาคนในประเทศจะสำเร็จต้องอาศัยผู้นำที่มีวิสัยทัศน์ สามารถวางแผนได้อย่างถูกต้อง เหมาะสมและนำไปสู่การปฏิบัติได้อย่างเป็นรูปธรรม (สำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ. 2546 : 50)

คณะกรรมการข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา (ก.ค.ศ.) ได้กำหนดแนวทางประเมินคุณภาพการปฏิบัติงานของข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษาให้มีวิทยฐานะและเลื่อนวิทยฐานะ โดยต้องผ่านการประเมิน 3 ด้าน คือ ด้านที่ 1 วินัย คุณธรรม จริยธรรมและจรรยาบรรณวิชาชีพ ด้านที่ 2 คุณภาพการปฏิบัติงาน โดยพิจารณาจากสมรรถนะในการปฏิบัติงาน คือ พิจารณาจากสมรรถนะหลักและสมรรถนะประจำสายงาน และด้านที่ 3 ผลงานที่เกิดจากการปฏิบัติงานในหน้าที่ ดังนั้น ผู้บริหารมีอาชีพจึงต้องพัฒนาตนเอง เพื่อให้เกิดประสิทธิภาพและประสิทธิผลในการบริหารโรงเรียน (จิระ งอกศิลป์. 2550 : 4) หนึ่งในสามด้านของการประเมินผู้บริหารสถานศึกษา คือ สมรรถนะ ซึ่งเป็นเครื่องมือชนิดหนึ่งที่น่ามาเป็นพื้นฐานจัดทำระบบหรือวางแผนทางในการพัฒนาทรัพยากรบุคคลขององค์กรให้สอดคล้องกับกลยุทธ์และเป้าหมายในการดำเนินงานขององค์กรและนำมาใช้กับการบริหารทรัพยากรบุคคลเพื่อให้มีประสิทธิภาพ สมรรถนะจึงมีความสำคัญต่อการบริหารทรัพยากรบุคคลขององค์กร กล่าวคือ เป็นเครื่องมือช่วยในการแปลงวิสัยทัศน์ พันธกิจ เป้าประสงค์ วัฒนธรรมองค์กรและยุทธศาสตร์ต่างๆ ขององค์กรมาสู่กระบวนการบริหารทรัพยากรบุคคล เป็นเครื่องมือในการพัฒนาความสามารถของบุคลากรในองค์กรอย่างมีระบบและต่อเนื่องในการทำงานของบุคลากรซึ่งสามารถนำไปใช้ในการวัดและประเมินผลการปฏิบัติงานของบุคลากรได้อย่างมีประสิทธิภาพและเป็นพื้นฐานสำคัญของระบบการบริหารทรัพยากรบุคคลในด้านต่างๆ ขององค์กร ดังนั้น ประสิทธิภาพของสถานศึกษาจึงเป็นผลมาจากสมรรถนะผู้นำของผู้บริหารที่สามารถร่วมดำเนินการกับบุคลากรฝ่ายต่างๆ ได้อย่างมีประสิทธิภาพ สอดคล้องกับทัศนะของ อภิวรรณ แก้วเล็ก (2542 : 5) ที่ว่า ประสิทธิภาพของสถานศึกษามีไว้จะหมายถึงผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนหรือหมายถึงความพึงพอใจในการทำงานเพียงอย่างเดียวอย่างหนึ่ง แต่ประสิทธิภาพของสถานศึกษา หมายถึง การที่สถานศึกษาสามารถแก้ปัญหาภายในสถานศึกษาซึ่งจะทำให้มีการปรับเปลี่ยนและพัฒนางานให้ดีขึ้น ปัจจัยสำคัญที่จะช่วยให้เกิดประสิทธิภาพของสถานศึกษาดังกล่าวก็คือ พฤติกรรมการบริหารของผู้บริหาร เห็นได้ว่าประสิทธิภาพการบริหารโรงเรียนเกี่ยวข้องกับสมรรถนะของผู้บริหารโรงเรียนซึ่งประกอบด้วยองค์ประกอบหรือปัจจัยหลากหลายประการ ผู้วิจัยจึงสนใจที่จะศึกษาองค์ประกอบในด้านต่างๆ ที่เป็นสมรรถนะผู้บริหารที่ส่งผลต่อประสิทธิภาพการบริหารโรงเรียนเพื่อเป็นข้อมูลและสารสนเทศประกอบการพัฒนาสมรรถนะผู้บริหารต่อไป

ความมุ่งหมายของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาสมรรถนะผู้บริหาร โรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาในจังหวัดนครพนม
2. เพื่อศึกษาประสิทธิภาพการบริหาร โรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาในจังหวัดนครพนม

3. เพื่อเปรียบเทียบสมรรถนะผู้บริหารโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาในจังหวัดนครพนม ตามความคิดเห็นของผู้บริหาร ครูผู้สอนและประธานคณะกรรมการสถานศึกษาขั้นพื้นฐานในโรงเรียน

4. เพื่อเปรียบเทียบสมรรถนะผู้บริหารโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาในจังหวัดนครพนม ตามความคิดเห็นของผู้บริหารครูผู้สอนและประธานคณะกรรมการสถานศึกษาขั้นพื้นฐานในโรงเรียนที่เปิดสอนช่วงชั้นแตกต่างกัน

5. เพื่อเปรียบเทียบประสิทธิผลการบริหารโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาในจังหวัดนครพนม ตามความคิดเห็นของผู้บริหาร ครูผู้สอนและประธานคณะกรรมการสถานศึกษาขั้นพื้นฐานในโรงเรียน

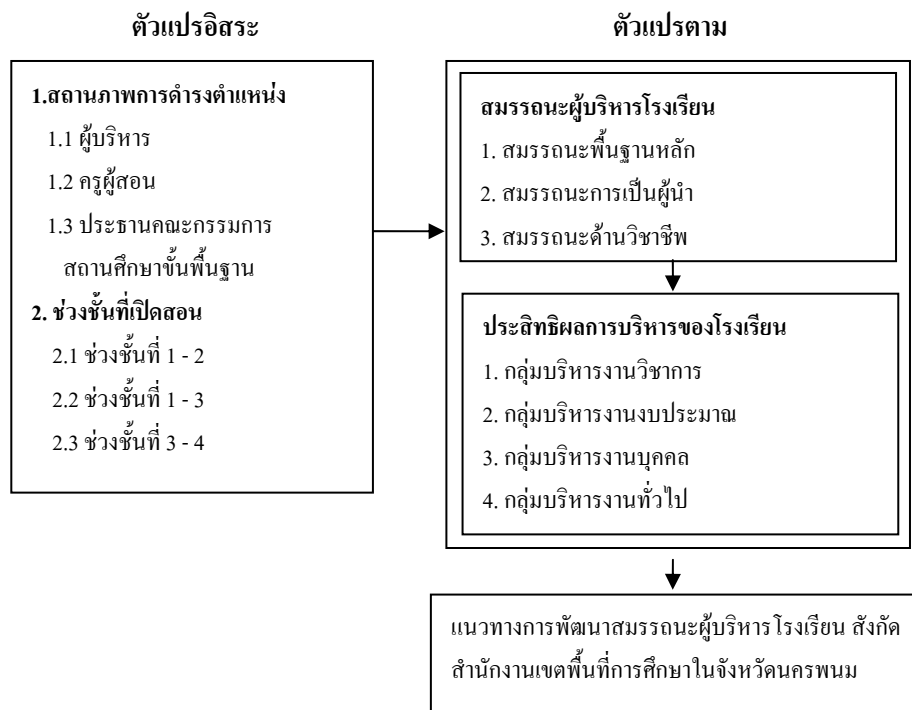
6. เพื่อเปรียบเทียบประสิทธิผลการบริหารโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาในจังหวัดนครพนม ตามความคิดเห็นของผู้บริหาร ครูผู้สอนและประธานคณะกรรมการสถานศึกษาขั้นพื้นฐานในโรงเรียน ที่เปิดสอนช่วงชั้นแตกต่างกัน

7. เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างสมรรถนะผู้บริหารโรงเรียนกับประสิทธิผลการบริหารโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาในจังหวัดนครพนม

8. เพื่อศึกษาอำนาจพยากรณ์ของสมรรถนะผู้บริหารโรงเรียนที่ส่งผลต่อการประสิทธิผลการบริหารโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาในจังหวัดนครพนม

9. เพื่อหาแนวทางพัฒนาสมรรถนะผู้บริหารโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาในจังหวัดนครพนม

กรอบแนวคิดของการวิจัย

วิธีดำเนินการวิจัย

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ ผู้บริหาร โรงเรียน ครูผู้สอนและประธานคณะกรรมการสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน ในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาในจังหวัดนครพนม ปีการศึกษา 2552 จำนวน 499 โรงเรียน จำแนกเป็นผู้บริหารจำนวน 499 คน ครูผู้สอนจำนวน 5,542 คนและประธานคณะกรรมการสถานศึกษาขั้นพื้นฐานจำนวน 499 คน รวม 6,540 คน

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ ผู้บริหาร โรงเรียน ครูผู้สอนและประธานคณะกรรมการสถานศึกษาขั้นพื้นฐานในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาในจังหวัดนครพนม ปีการศึกษา 2552 กำหนดขนาดกลุ่มตัวอย่างตามตารางของเคร์จซี่และมอร์แกน (Krejcie and Morgan, 1970 : 608 ; อ้างถึงใน วาโร เฟ็งสวัสดี้. 2550 : 152) ได้ขนาดกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 375 คน จำแนกเป็น ผู้บริหารโรงเรียน จำนวน 89 คน ครูผู้สอน จำนวน 197 คนและประธานคณะกรรมการสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน จำนวน 89 คน โดยใช้วิธีการสุ่มแบบหลายขั้นตอน (Multistage Random Sampling)

2. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล เป็นแบบสอบถาม จำนวน 1 ชุด แบ่งออกเป็น 3 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 สถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถาม เป็นแบบตรวจสอบรายการ (Check List) เกี่ยวกับสถานภาพการดำรงตำแหน่งและช่วงชั้นที่เปิดสอนของโรงเรียน

ตอนที่ 2 แบบสอบถามความคิดเห็นเกี่ยวกับสมรรถนะผู้บริหารโรงเรียน เป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) มีค่าอำนาจจำแนกระหว่าง 0.42–0.81 และค่าความเชื่อมั่น เท่ากับ 0.94

ตอนที่ 3 แบบสอบถามความคิดเห็นเกี่ยวกับประสิทธิผลการบริหาร โรงเรียน ลักษณะเป็นมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) มีค่าอำนาจจำแนกระหว่าง 0.41–0.65 และค่าความเชื่อมั่น เท่ากับ 0.92

3. การวิเคราะห์ข้อมูลและสถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

3.1 การวิเคราะห์ข้อมูลพื้นฐานเกี่ยวกับสถานภาพกลุ่มตัวอย่าง โดยวิธีการแจกแจงความถี่และค่าร้อยละ

3.2 วิเคราะห์ระดับสมรรถนะผู้นำของผู้บริหาร โรงเรียนและประสิทธิผลการบริหารของโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาในจังหวัดนครพนม โดยการหาค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน

3.3. สถิติที่ใช้ในการหาคุณภาพเครื่องมือ

3.3.1 อำนาจจำแนกของแบบสอบถามเป็นรายข้อ โดยวิธีหาค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์อย่างง่ายของเพียร์สัน (Pearson) ระหว่างคะแนนรายข้อกับคะแนนรวม (บุญชม ศรีสะอาด. 2535 : 107)

3.3.2 ความเชื่อมั่นของแบบสอบถาม โดยใช้ค่าสัมประสิทธิ์แอลฟา (α - Coefficient) ของครอนบาค (บุญชม ศรีสะอาด. 2535 : 96)

3.4 สถิติที่ใช้ทดสอบความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ย โดยการวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว (One – way ANOVA) เพื่อเปรียบเทียบสมรรถนะผู้บริหาร โรงเรียนและประสิทธิผลการบริหารงานโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาในจังหวัดนครพนม ในกรณีสถานภาพการดำรงตำแหน่งและช่วงชั้นที่เปิดสอนแตกต่างกัน

3.5 ใช้ค่าสหสัมพันธ์อย่างง่ายของเพียร์สัน (Pearson Product Moment Correlation) เพื่อหาความสัมพันธ์ระหว่างสมรรถนะผู้บริหารกับประสิทธิผลการบริหารงานโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาในจังหวัดนครพนม

3.6 ใช้การวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณทีละขั้นตอน (Stepwise Multiple Regression Analysis) เพื่อศึกษาอำนาจพยากรณ์ของสมรรถนะผู้บริหาร โรงเรียนที่ส่งผลต่อการประสิทธิผลการบริหารโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาในจังหวัดนครพนม

3.7 แนวทางพัฒนาสมรรถนะผู้บริหารโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาในจังหวัดนครพนม โดยนำตัวแปรสมรรถนะผู้บริหารด้านที่มีอำนาจพยากรณ์ประสิทธิผลการบริหารโรงเรียนไปร่างแนวทางการพัฒนาและส่งผู้เชี่ยวชาญ 10 คน เพื่อพิจารณา

สรุปผลการวิจัย

1. สมรรถนะผู้บริหารโรงเรียน ตามความคิดเห็นของผู้บริหาร ครูผู้สอนและประธานคณะกรรมการสถานศึกษาขั้นพื้นฐานในโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาในจังหวัดนครพนม อยู่ในระดับมาก
2. ประสิทธิภาพการบริหารโรงเรียน ตามความคิดเห็นของผู้บริหาร ครูผู้สอนและประธานคณะกรรมการสถานศึกษาขั้นพื้นฐานในโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาในจังหวัดนครพนม อยู่ในระดับมาก
3. สมรรถนะผู้บริหารโรงเรียน ตามความคิดเห็นของผู้บริหาร ครูผู้สอนและประธานคณะกรรมการสถานศึกษาขั้นพื้นฐานในโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาในจังหวัดนครพนม ไม่แตกต่างกัน
4. สมรรถนะผู้บริหารโรงเรียน ตามความคิดเห็นของผู้บริหาร ครูผู้สอนและประธานคณะกรรมการสถานศึกษาขั้นพื้นฐานในโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาในจังหวัดนครพนม ที่เปิดสอนช่วงชั้นแตกต่างกัน ไม่แตกต่างกัน
5. ประสิทธิภาพการบริหารโรงเรียน ตามความคิดเห็นของผู้บริหาร ครูผู้สอนและประธานคณะกรรมการสถานศึกษาขั้นพื้นฐานในโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาในจังหวัดนครพนม ไม่แตกต่างกัน
6. ประสิทธิภาพการบริหารโรงเรียน ตามความคิดเห็นของผู้บริหาร ครูผู้สอนและประธานคณะกรรมการสถานศึกษาขั้นพื้นฐานในโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาในจังหวัดนครพนม ที่เปิดสอนช่วงชั้นแตกต่างกัน ไม่แตกต่างกัน
7. สมรรถนะผู้บริหารโรงเรียนและประสิทธิภาพการบริหารโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาในจังหวัดนครพนมมีความสัมพันธ์กันทางบวก อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01
8. สมรรถนะผู้บริหารโรงเรียนที่สามารถพยากรณ์ประสิทธิภาพการบริหารโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาในจังหวัดนครพนมได้ ประกอบด้วย 8 ด้าน คือ ด้านการนิเทศและการประเมินผล ด้านการยืดหยุ่นและพร้อมที่จะปรับเปลี่ยนเพื่อองค์กร ด้านการจูงใจหรือความสามารถในการสร้างทิศทางด้วยตนเอง ด้านการประสานงาน ด้านการให้ความร่วมมือเพื่อพัฒนาวิชาชีพ ด้านความสามารถในการโน้มน้าวสมาชิกให้ทำงานประสบผลสำเร็จ ด้านความสามารถในการประเมินและวินิจฉัยสถานการณ์ได้อย่างถูกต้อง แม่นยำและด้านความสามารถในการบริหารตนเอง
9. สมรรถนะผู้บริหารโรงเรียนที่ค้นหาแนวทางพัฒนา ประกอบด้วย ด้านการทำงานเป็นทีม ด้านการจูงใจหรือความสามารถในการสร้างทิศทางด้วยตนเอง ด้านความคิดสร้างสรรค์ในการแก้ปัญหา ด้านการประสานงาน ด้านความยืดหยุ่นและพร้อมที่จะปรับเปลี่ยนเพื่อองค์กร ด้านการให้ความร่วมมือเพื่อพัฒนาวิชาชีพ ด้านความสามารถในการเรียนรู้ ด้านความสามารถในการบริหารตนเอง ด้านยุทธวิธีทำให้สมาชิกปฏิบัติงานให้สำเร็จอย่างมีประสิทธิภาพ ด้านความสามารถในการประเมินและวินิจฉัยสถานการณ์ได้อย่างถูกต้อง แม่นยำ ด้านความสามารถในการบริหารความขัดแย้งให้เกิดประโยชน์สูงสุดแก่องค์กร ด้าน

ความสามารถในการคิดและวางแผนกลยุทธ์ ด้านความสามารถโน้มน้าวสมาชิกให้ทำงานประสบผลสำเร็จ
ด้านการประเมินผู้เรียนและด้านการนิเทศและการประเมินผล

อภิปรายผลการวิจัย

1. สมมติฐาน ข้อที่ 1 ที่ว่า “สมรรถนะผู้บริหารโรงเรียน ตามความคิดเห็นของผู้บริหาร ครูผู้สอนและ
ประธานคณะกรรมการสถานศึกษาขั้นพื้นฐานในโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาในจังหวัด
นครพนม อยู่ในระดับมาก” ผลการวิจัยสนับสนุนสมมติฐาน ทั้งนี้อาจเนื่องมาจาก ผู้บริหารมีการทำงานเป็นทีม
ผู้บริหารมีทักษะการบริหารจัดการเกี่ยวกับมนุษย์ มีการประสานงานที่ดี มีความสามารถในการจัดการเรื่องเงิน
และงบประมาณ บริหารความขัดแย้งให้เกิดประโยชน์สูงสุดแก่องค์กร มีการคิดและวางแผนกลยุทธ์ สร้าง
วิสัยทัศน์ โน้มน้าวสมาชิกให้ทำงานจนประสบผลสำเร็จ มีการจัดการด้านหลักสูตร การจัดการเรียนการสอน
การประเมินผู้เรียน มีการนิเทศและการประเมินผล จึงทำให้สมรรถนะผู้บริหารโรงเรียน ตามความคิดเห็นของ
ผู้บริหาร ครูผู้สอนและประธานคณะกรรมการสถานศึกษาขั้นพื้นฐานในโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่
การศึกษาในจังหวัดนครพนม อยู่ในระดับมาก ซึ่งสอดคล้องกับผลการวิจัยของ วิพล นาคพันธ์ (2549 :
บทคัดย่อ) ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างสมรรถนะของผู้บริหารโรงเรียนที่ส่งผลกระทบต่อประสิทธิภาพการบริหาร
โรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาในจังหวัดพังงา ผลการวิจัยพบว่า สมรรถนะผู้บริหารโรงเรียน ตาม
ความคิดเห็นของผู้บริหารและครูผู้สอนในโรงเรียน อยู่ในระดับมากและสอดคล้องกับ สุธีร์ วรรัตน์ (2549 :
บทคัดย่อ) ที่ศึกษาสมรรถนะของผู้บริหารโรงเรียน สังกัดกรุงเทพมหานคร ผลการวิจัยพบว่า สมรรถนะ
ผู้บริหารโรงเรียน ตามความคิดเห็นของผู้บริหาร ครูผู้สอนและประธานคณะกรรมการสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน
อยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า อยู่ในระดับมากทุกด้าน เรียงอันดับจากมากไปหาน้อย ดังนี้
สมรรถนะด้านวิชาชีพ สมรรถนะพื้นฐานหลักและสมรรถนะการเป็นผู้นำ

2. สมมติฐาน ข้อที่ 2 ที่ว่า “ประสิทธิภาพการบริหารโรงเรียน ตามความคิดเห็นของผู้บริหาร ครูผู้สอน
และประธานคณะกรรมการสถานศึกษาขั้นพื้นฐานในโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาในจังหวัด
นครพนม อยู่ในระดับมาก” ผลการวิจัยสนับสนุนสมมติฐาน ทั้งนี้อาจเนื่องมาจาก โรงเรียนมีการจัดทำสาระของ
หลักสูตรสถานศึกษาตามวัตถุประสงค์ของหลักสูตรแกนกลาง นำหลักสูตรไปใช้ในการจัดการเรียนการสอน
โดยบูรณาการเนื้อหาสาระทั้งกลุ่มสาระการเรียนรู้เดียวกันและระหว่างกลุ่มสาระการเรียนรู้ตามความเหมาะสม
จัดทำแผนกลยุทธ์หรือแผนพัฒนาการศึกษาเพื่อเสนอของบประมาณทางการศึกษา มีการวางแผนการใช้จ่าย
งบประมาณ กำหนดนโยบายการบริหารงานบุคคลและวางแผนกำหนดอัตรากำลังข้าราชการครูและบุคลากร
ทางการศึกษาได้เหมาะสมกับปริมาณงานตามโครงสร้างของสถานศึกษา เสริมสร้างประสิทธิภาพของครูและ
บุคลากรทางการศึกษาทั้งก่อนและระหว่างการปฏิบัติหน้าที่ ส่งเสริมและสนับสนุนด้านวิชาการ งบประมาณ
บุคลากรและบริหารทั่วไป จึงทำให้ประสิทธิภาพการบริหารโรงเรียน ตามความคิดเห็นของผู้บริหาร ครูผู้สอน
และประธานคณะกรรมการสถานศึกษาขั้นพื้นฐานในโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาในจังหวัด
นครพนม อยู่ในระดับมาก ซึ่งสอดคล้องกับ ศุภชัย โถบำรุง (2545 : บทคัดย่อ) ได้ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่าง

ภาวะผู้นำของผู้บริหารโรงเรียนมีอิทธิพลกับประสิทธิผลของโรงเรียนประถมศึกษา สังกัดสำนักงาน
ประถมศึกษาจังหวัดสกลนคร ผลการวิจัยพบว่า ประสิทธิภาพของโรงเรียนประถมศึกษาตามการรับรู้ของ
ผู้บริหารและครูผู้สอน โดยรวมอยู่ในระดับสูง วิรัตน์ มะโนวัฒนา (2548 : บทคัดย่อ) ได้ศึกษาความสัมพันธ์
ระหว่างภาวะผู้นำของผู้บริหารกับประสิทธิผลของโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาราชบุรี พบว่า
ระดับประสิทธิผล โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก กฤษฎา ปาวงค์ (2549 : บทคัดย่อ) ได้ทำการวิจัยเรื่องภาวะผู้นำ
ของผู้บริหารสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามุกดาหาร ผลการวิจัยพบว่า ประสิทธิภาพของ
สถานศึกษา ตามการรับรู้ของผู้บริหารและครูผู้สอนโดยรวมอยู่ในระดับสูง พูนสุข สุขประยูร (2549: บทคัดย่อ)
ได้ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างภาวะผู้นำของผู้บริหารสถานศึกษากับประสิทธิผลของโรงเรียนประถมศึกษา
สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐานในเขตอำเภอเมืองชลบุรี ผลการวิจัย พบว่า ระดับ
ประสิทธิผล โดยรวมและรายด้านอยู่ในระดับมากและ วิตล นาคพันธ์ (2549 : บทคัดย่อ) ศึกษาความสัมพันธ์
ระหว่างสมรรถนะของผู้บริหารโรงเรียนที่ส่งผลต่อประสิทธิผลการบริหารโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่
การศึกษาในจังหวัดพังงา ผลการวิจัยพบว่า ประสิทธิภาพการบริหารโรงเรียนโดยรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อ
พิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า อยู่ในระดับมากทุกด้าน เรียงอันดับจากมากไปหาน้อย ดังนี้ ด้านการบริหารงาน
บุคคล ด้านการบริหารงานงบประมาณด้านการบริหารงานวิชาการ และด้านการบริหารงานทั่วไป

3. สมมติฐาน ข้อที่ 3 ที่ว่า “สมรรถนะผู้บริหารโรงเรียน ตามความคิดเห็นของผู้บริหาร ครูผู้สอนและ
ประธานคณะกรรมการสถานศึกษาขั้นพื้นฐานในโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาในจังหวัด
นครพนม แตกต่างกัน” ผลการวิจัยไม่สนับสนุนสมมติฐาน ทั้งนี้อาจเนื่องมาจาก ผู้บริหารเปิดโอกาสให้ผู้มีส่วน
เกี่ยวข้องทุกฝ่ายมีส่วนร่วมในการควบคุมการปฏิบัติงานในการให้ขวัญและกำลังใจแก่ผู้ใต้บังคับบัญชาอย่าง
ทั่วถึง จึงทำให้สมรรถนะผู้บริหารโรงเรียน ตามความคิดเห็นของผู้บริหาร ครูผู้สอนและประธานคณะกรรมการ
สถานศึกษาขั้นพื้นฐานในโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาในจังหวัดนครพนม ไม่แตกต่างกัน ซึ่ง
สอดคล้องกับผลการวิจัยของ วิตล นาคพันธ์ (2549 : บทคัดย่อ) ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างสมรรถนะของ
ผู้บริหารโรงเรียนที่ส่งผลต่อประสิทธิผลการบริหารโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาในจังหวัดพังงา
ผลการวิจัยพบว่าสมรรถนะผู้บริหารโรงเรียน ตามความคิดเห็นของผู้บริหารและครูผู้สอนในโรงเรียน ไม่
แตกต่างกัน และ สุธีร์ วิรัตน์ (2549 : บทคัดย่อ) ศึกษาสมรรถนะของผู้บริหารโรงเรียน สังกัดกรุงเทพมหานคร
ผลการวิจัยพบว่า สมรรถนะผู้บริหารโรงเรียน ตามความคิดเห็นของผู้บริหาร ครูผู้สอนและประธาน
คณะกรรมการสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน ไม่แตกต่างกัน

4. สมมติฐาน ข้อที่ 4 ที่ว่า “สมรรถนะผู้บริหารโรงเรียน ตามความคิดเห็นของผู้บริหาร ครูผู้สอนและ
ประธานคณะกรรมการสถานศึกษาขั้นพื้นฐานในโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาในจังหวัด
นครพนม ที่เปิดสอนช่วงชั้นแตกต่างกัน แตกต่างกัน” ผลการวิจัยไม่สนับสนุนสมมติฐาน ทั้งนี้อาจเนื่องมา
จาก ผู้บริหารไม่ว่าจะอยู่ในโรงเรียนที่เปิดสอนในช่วงชั้นใดต่างก็เปิดโอกาสให้ผู้ใต้บังคับบัญชามีส่วนร่วมใน
การควบคุมการปฏิบัติงานในโรงเรียน ผู้ใต้บังคับบัญชามีส่วนร่วมรับผิดชอบในการบริหารงานโรงเรียน มี

จิตวิทยาการสั่งการให้งานบรรลุตามวัตถุประสงค์ที่ต้องการ ให้ขวัญและกำลังใจแก่ผู้ได้บังคับบัญชาอย่างทั่วถึง แก้ไขปัญหาโดยการสร้างทางเลือกอย่างหลากหลายและเลือกทางเลือกที่ดีที่สุดในการตัดสินใจ ผู้ได้บังคับบัญชาให้การยอมรับในการตัดสินใจของผู้บริหารโรงเรียน จึงทำให้สมรรถนะผู้บริหารโรงเรียน ตามความคิดเห็นของผู้บริหาร ครูผู้สอนและประธานคณะกรรมการสถานศึกษาขั้นพื้นฐานในโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาในจังหวัดนครพนม ไม่แตกต่างกัน ซึ่งสอดคล้องกับผลการวิจัยของ วิพล นาคพันธ์ (2549 : บทคัดย่อ) ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างสมรรถนะของผู้บริหารโรงเรียนที่ส่งผลต่อประสิทธิผลการบริหารโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาในจังหวัดพังงา ผลการวิจัยพบว่าสมรรถนะผู้บริหารโรงเรียน ตามความคิดเห็นของผู้บริหารและครูผู้สอนในโรงเรียนที่เปิดสอนในช่วงชั้นแตกต่างกัน ไม่แตกต่างกัน

5. สมมติฐาน ข้อที่ 5 ที่ว่า “ประสิทธิผลการบริหารโรงเรียน ตามความคิดเห็นของผู้บริหาร ครูผู้สอน และประธานคณะกรรมการสถานศึกษาขั้นพื้นฐานในโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาในจังหวัดนครพนม แตกต่างกัน” ผลการวิจัยไม่สนับสนุนสมมติฐาน ทั้งนี้เนื่องจาก โรงเรียนมีการจัดทำสารของหลักสูตรสถานศึกษาตามวัตถุประสงค์ของหลักสูตรแกนกลาง มีการจัดทำคู่มือ ระเบียบและแนวปฏิบัติที่เกี่ยวกับงานวิชาการ ส่งเสริมให้จัดกิจกรรมการเรียนการสอนได้อย่างเหมาะสมและสอดคล้องกับความต้องการของท้องถิ่น มีการจัดการงบประมาณตามกรอบที่ได้รับการจัดสรรจากแผนการระดมทรัพยากร มีการบริหารงบประมาณโดยยึดหลักการที่เน้นผลผลิตและผลลัพธ์ เบิกจ่ายและอนุมัติงบประมาณถูกต้อง มีการจัดทำบัญชีการเงิน มีการบันทึกอย่างเป็นปัจจุบันตามระเบียบและกฎเกณฑ์โปร่งใสตรวจสอบได้ มีการจัดทำระบบข้อมูลสารสนเทศเกี่ยวกับงานพัสดุ งานการเงินที่ง่ายต่อการตรวจสอบ ควบคุมและการรายงานข้อมูล มีการกำหนดนโยบายการบริหารงานบุคคลและวางแผนกำหนดอัตรากำลังข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษาได้เหมาะสมกับปริมาณงานตามโครงสร้างของสถานศึกษา ดำเนินการสรรหาและบรรจุแต่งตั้งได้ตามความต้องการ จึงทำให้ประสิทธิผลการบริหารโรงเรียนตามความคิดเห็นของผู้บริหาร ครูผู้สอนและประธานคณะกรรมการสถานศึกษาขั้นพื้นฐานในโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาในจังหวัดนครพนม ไม่แตกต่างกัน ซึ่งสอดคล้องกับ สุภชัย โอบารุง (2545 : บทคัดย่อ) ได้ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างภาวะผู้นำของผู้บริหารโรงเรียนมีอาชีวะกับประสิทธิผลของโรงเรียนประถมศึกษา สังกัดสำนักงานประถมศึกษาจังหวัดสกลนคร ผลการวิจัยพบว่า ประสิทธิผลของโรงเรียนประถมศึกษาตามการรับรู้ของผู้บริหารและครูผู้สอนโดยรวมและรายด้านไม่แตกต่างกันและสอดคล้องกับ วิพล นาคพันธ์ (2549 : บทคัดย่อ) ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างสมรรถนะของผู้บริหารโรงเรียนที่ส่งผลต่อประสิทธิผลการบริหารโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาในจังหวัดพังงา ผลการวิจัยพบว่า ประสิทธิผลการบริหารโรงเรียน ตามความคิดเห็นของผู้บริหารและครูผู้สอน ไม่แตกต่างกัน

6. สมมติฐาน ข้อที่ 6 ที่ว่า “ประสิทธิผลการบริหารโรงเรียน ตามความคิดเห็นของผู้บริหาร ครูผู้สอน และประธานคณะกรรมการสถานศึกษาขั้นพื้นฐานในโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาในจังหวัด

นครพนม ที่เปิดสอนในช่วงชั้นแตกต่างกัน แตกต่างกันไป ผลการวิจัยไม่สนับสนุนสมมติฐาน ทั้งนี้อาจเนื่องมาจากโรงเรียนไม่ว่าจะเปิดสอนในช่วงชั้นใดต่างก็มีการชี้แจง แนะนำครูให้ทำความเข้าใจหลักสูตร คู่มือครูและหนังสือที่ใช้ในการเรียนการสอน จัดทำหลักสูตรโรงเรียนสอดคล้องกับวิสัยทัศน์ เป้าหมาย คุณลักษณะที่พึงประสงค์และตรงกับความต้องการของท้องถิ่น ดำเนินการวัดผล ประเมินผลและเทียบโอนผลการเรียนอย่างถูกต้องตรงตามระเบียบวิธีการวัดและประเมินผล จัดทำข้อมูลเกี่ยวกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเพื่อนำมาแก้ปัญหาในการจัดการเรียนการสอน ส่งเสริมให้ครูศึกษา วิเคราะห์ วิจัย เพื่อพัฒนาคุณภาพการเรียนแต่ละกลุ่มสาระการเรียนรู้และมีการเผยแพร่ผลงานต่อหน่วยงานอื่น มีการวางแผนและบริหารงานพัสดุ ครุภัณฑ์และสิ่งก่อสร้างถูกต้องตามระเบียบของทางราชการ มีการวางแผนเกี่ยวกับอัตราค่าจ้าง ดำเนินการสรรหาและบรรจุแต่งตั้งได้ตามความต้องการ เสริมสร้างประสิทธิภาพของครูและบุคลากรทางการศึกษาทั้งก่อนและระหว่างการศึกษาปฏิบัติหน้าที่ จัดครูเข้าปฏิบัติงานตรงตามคุณวุฒิและความรู้ความสามารถของแต่ละบุคคล มีการกำกับ ติดตาม การปฏิบัติงานของบุคลากรเพื่อเพิ่มประสิทธิภาพในการทำงาน มีการนำผลการประเมินคุณภาพของบุคลากรไปใช้ในการวางแผนพัฒนาในปีต่อไป จึงทำให้ ประสิทธิภาพการบริหารโรงเรียน ตามความคิดเห็นของผู้บริหาร ครูผู้สอนและประธานคณะกรรมการสถานศึกษาขั้นพื้นฐานในโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาใน จังหวัดนครพนม ที่เปิดสอนช่วงชั้นแตกต่างกัน ไม่แตกต่างกัน

7. สมมติฐาน ข้อที่ 7 ที่ว่า “สมรรถนะผู้บริหารโรงเรียนและประสิทธิผลการบริหารโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาในจังหวัดนครพนม มีความสัมพันธ์กันทางบวก” ผลการวิจัยสนับสนุนสมมติฐาน ทั้งนี้อาจเนื่องมาจาก ผู้บริหารโรงเรียนมีสมรรถนะทั้งด้าน การทำงานเป็นทีม มีทักษะในการสื่อสารกับผู้ได้บังคับบัญชา มีความสามารถในการจูงใจและสร้างทิศทางด้วยตนเอง มีทักษะการบริหารจัดการเกี่ยวกับมนุษย์ มีการประสานงานที่ดี มีความสามารถในการจัดการเรื่องเงินและงบประมาณ มียุทธวิธีทำให้สมาชิกปฏิบัติงานให้สำเร็จอย่างมีประสิทธิภาพ มีความสามารถในการสอนงานและฝึกงานแก่สมาชิก มีการประเมินและวินิจฉัยสถานการณ์ได้อย่างถูกต้องแม่นยำ สามารถบริหารความขัดแย้งให้เกิดประโยชน์สูงสุดแก่องค์กร มีการคิดและวางแผนกลยุทธ์ สร้างวิสัยทัศน์ โน้มน้าวสมาชิกให้ทำงานจนประสบผลสำเร็จ มีการจัดการด้านหลักสูตร การจัดการเรียนการสอน การประเมินผู้เรียน มีการนิเทศและการประเมินผล ดังนั้นจึงทำให้สมรรถนะของผู้บริหารโรงเรียนและประสิทธิผลการบริหารโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาใน จังหวัดนครพนม มีความสัมพันธ์กันเชิงบวก ซึ่งสอดคล้องกับผลการศึกษาของ วิพล นาคพันธ์ (2549 : บทคัดย่อ) ที่ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างสมรรถนะของผู้บริหาร โรงเรียนที่ส่งผลต่อประสิทธิผลการบริหารโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาในจังหวัดพังงา ผลการวิจัยพบว่า สมรรถนะผู้บริหารโรงเรียนและประสิทธิผลการบริหารโรงเรียน มีความสัมพันธ์กันทางบวก โดยรวมและรายด้าน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

8. สมมติฐาน ข้อที่ 8 ที่ว่า “สมรรถนะผู้บริหารโรงเรียน สามารถพยากรณ์ประสิทธิผลการบริหารโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาในจังหวัดนครพนมได้” ผลการวิจัยสนับสนุนสมมติฐาน ทั้งนี้อาจ

เนื่องจาก เมื่อใดก็ตามที่ผู้บริหารโรงเรียนมีสมรรถนะทางด้านการบริหารก็จะสามารถกำหนด กิจกรรมและภารกิจภายในโรงเรียน ไม่ว่าจะเป็นการจัดทำสาระของหลักสูตรสถานศึกษาตามวัตถุประสงค์ของหลักสูตรแกนกลาง จัดทำคู่มือ ระเบียบและแนวปฏิบัติที่เกี่ยวกับงานวิชาการ ชี้แจง แนะนำครูให้ทำความเข้าใจหลักสูตร คู่มือครูและหนังสือที่ใช้ในการเรียนการสอน จัดทำหลักสูตร โรงเรียนสอดคล้องกับวิสัยทัศน์ เป้าหมาย คุณลักษณะที่พึงประสงค์และตรงกับความต้องการของท้องถิ่น นำหลักสูตรไปใช้ในการจัดการเรียนการสอน โดยบูรณาการเนื้อหาสาระทั้งกลุ่มสาระการเรียนรู้เดียวกันและระหว่างกลุ่มสาระการเรียนรู้ตามความเหมาะสม จัดทำแผนกลยุทธ์ หรือแผนพัฒนาการศึกษา เสนอของบประมาณทางการศึกษา มีการวางแผนการใช้จ่ายงบประมาณ กำหนดนโยบายการบริหารงานบุคคลและวางแผนกำหนดอัตรากำลังข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษาได้เหมาะสมกับปริมาณงานตามโครงสร้างของสถานศึกษา เสริมสร้างประสิทธิภาพของครูและบุคลากรทางการศึกษาทั้งก่อนและระหว่างการศึกษาปฏิบัติหน้าที่ ส่งเสริมและสนับสนุนด้านวิชาการ งบประมาณ บุคลากรและบริหารทั่วไป ซึ่งการกระทำดังกล่าวจะส่งเสริมให้เกิดความสำเร็จในการบริหารงานภายในโรงเรียนทำให้ประสิทธิผลการบริหาร โรงเรียนอยู่ในระดับสูง

ข้อเสนอแนะ

1. ข้อเสนอแนะเพื่อนำผลการวิจัยไปใช้

1.1 จากผลการวิจัยที่พบว่า สมรรถนะผู้บริหาร โรงเรียนตามความคิดเห็นของผู้บริหาร ครูผู้สอนและประธานคณะกรรมการสถานศึกษาขั้นพื้นฐานในโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาในจังหวัดนครพนม อยู่ในระดับมาก แสดงให้เห็นว่า พฤติกรรมการบริหารของผู้บริหาร โรงเรียนที่แสดงออก ส่งผลต่อความพึงพอใจของทุกฝ่าย ทำให้โรงเรียนมีประสิทธิผลตามมุ่งหวัง จึงควรส่งเสริมให้ผู้บริหารของโรงเรียนอื่นๆ มีสมรรถนะเช่นเดียวกับผู้บริหารโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาในจังหวัดนครพนม

1.2 จากผลการวิจัยที่พบว่า ประสิทธิภาพการบริหาร โรงเรียน ตามความคิดเห็นของผู้บริหาร ครูผู้สอนและประธานคณะกรรมการสถานศึกษาขั้นพื้นฐานในโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาในจังหวัดนครพนม อยู่ในระดับมาก ดังนั้น สถานศึกษาควรรักษาระดับประสิทธิภาพการบริหารงานวิชาการของโรงเรียนให้อยู่ในมาตรฐานนี้ตลอดไป

1.3 จากผลการวิจัยที่พบว่าสมรรถนะผู้บริหาร โรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาในจังหวัดนครพนม ตามความคิดเห็นของผู้บริหาร ครูผู้สอนและประธานคณะกรรมการสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน ที่มีสถานภาพแตกต่างกัน และอยู่ในโรงเรียนที่เปิดสอนช่วงชั้นแตกต่างกัน ไม่แตกต่างกัน แสดงให้เห็นว่าสมรรถนะผู้บริหารโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาในจังหวัดนครพนมเป็นที่ยอมรับของทุกคน ไม่ว่าจะเป็นผู้บริหารด้วยกัน ครูผู้สอน ประธานคณะกรรมการสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน ดังนั้น ผู้บริหาร สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาในจังหวัดนครพนม ควรเผยแพร่เทคนิคในการบริหารงานแก่ผู้บริหารในสถาบันอื่น เพื่อเป็นการยกระดับสมรรถนะในการบริหาร โรงเรียนให้สูงขึ้น ทำให้การบริหารงานเป็นที่พอใจเช่นเดียวกับโรงเรียนที่สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาในจังหวัดนครพนม

1.4 จากผลการวิจัยที่พบว่า ประสิทธิภาพการบริหารโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาใน จังหวัดนครพนม ตามความคิดเห็นของผู้บริหาร ครูผู้สอนและประธานคณะกรรมการสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน ที่มีสถานภาพแตกต่างกันและอยู่ในโรงเรียนที่เปิดสอนช่วงชั้นแตกต่างกัน ไม่แตกต่างกัน แสดงให้เห็นว่า ประสิทธิภาพการบริหารโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาในจังหวัดนครพนมนั้นมีประสิทธิภาพเป็น ที่น่าพอใจ ดังนั้นจึงควรรักษาระดับประสิทธิผลเช่นนี้ต่อไป

1.5 จากผลการวิจัยที่พบว่า สมรรถนะผู้บริหารโรงเรียนและประสิทธิภาพการบริหารโรงเรียน สังกัด สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาในจังหวัดนครพนมมีความสัมพันธ์กันทางบวก แสดงให้เห็นว่า ถ้าผู้บริหารมี สมรรถนะทางการบริหารที่ดีก็ย่อมส่งผลให้ประสิทธิภาพการบริหารงานโรงเรียนดีตามไปด้วย ดังนั้นผู้บริหาร ควรรักษาระดับสมรรถนะนี้ไว้และหาทางส่งเสริมสมรรถนะการบริหารงานโรงเรียนให้สูงยิ่งขึ้นอีกเพื่อให้ ประสิทธิภาพการบริหารงานโรงเรียนเพิ่มสูงขึ้นกว่าเดิม

1.6 จากผลการวิจัยที่พบว่า สมรรถนะผู้บริหารโรงเรียนสามารถพยากรณ์ประสิทธิภาพการบริหาร โรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาในจังหวัดนครพนมได้ ดังนั้นถ้าต้องการให้โรงเรียนมีระดับ ประสิทธิภาพที่สูงขึ้น ผู้บริหารก็ต้องมีสมรรถนะผู้บริหารที่สูงเช่นเดียวกัน ผู้บริหารโรงเรียนสังกัดสำนักงาน เขตพื้นที่การศึกษาในจังหวัดนครพนม ควรแนะนำ เผยแพร่เทคนิคในการบริหารให้ผู้บริหารโรงเรียนอื่นๆ ได้ ทราบ

2. ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

2.1 ควรศึกษาถึงตัวแปรอื่นที่มีความสัมพันธ์กับสมรรถนะของผู้บริหาร โรงเรียนและประสิทธิภาพ การบริหารงานของโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาในจังหวัดนครพนม เช่น องค์การแห่งการ เรียนรู้ วัฒนธรรมองค์การ เป็นต้น

2.2 ควรมีการศึกษาเพื่อวิเคราะห์องค์ประกอบอื่นๆ ที่มีผลต่อสมรรถนะของผู้บริหาร โรงเรียนและ ประสิทธิภาพการบริหารงานของโรงเรียน

2.3 ควรศึกษาสมรรถนะของผู้บริหาร โรงเรียนและประสิทธิภาพการบริหารงานของโรงเรียน ใน สถาบันอื่นหรือในเขตพื้นที่การศึกษาอื่น

2.4 ควรพิจารณาแสวงหาแนวทางการสร้างเครื่องมือหรือสื่อที่สามารถเพิ่มสมรรถนะของผู้บริหาร โรงเรียนและประสิทธิภาพการบริหารงานของโรงเรียนได้ เช่น โปรแกรมสำเร็จรูป เป็นต้น

เอกสารอ้างอิง

- กฤษฎา ปาวงค์. (2549). ภาวะผู้นำของผู้บริหารสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามุกดาหาร. วิทยานิพนธ์ครุศาสตรมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร. (อัครา).
- คณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ, สำนักงาน. (2546). คู่มือปฏิบัติงานสำหรับผู้บริหารโรงเรียนประถมศึกษา. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์คุรุสภาลาดพร้าว.
- คณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน, สำนักงาน. (2550). แนวการกระจายอำนาจการบริหารและการจัดการศึกษา ให้คณะกรรมการ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาและสถานศึกษา ตามกฎกระทรวง กำหนดหลักเกณฑ์ และวิธีการกระจายอำนาจการบริหารและการจัดการศึกษา พ.ศ. 2550. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์ชุมนุมสหกรณ์การเกษตรแห่งประเทศไทย.
- จิระ งอกศิลป์. (2550). คู่มือเตรียมสอบผู้บริหารสถานศึกษา สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษา ขั้นพื้นฐาน ชุดที่ 3. กรุงเทพฯ : โอเดียนสโตร์.
- บุญชม ศรีสะอาด. (2535). วิธีการทางสถิติสำหรับการวิจัย. (พิมพ์ครั้งที่ 2). กรุงเทพฯ : สุวีริยาสาส์น.
- พูนสุข สุขประยูร. (2549). ความสัมพันธ์ระหว่างภาวะผู้นำของผู้บริหารสถานศึกษากับประสิทธิผลของ โรงเรียนประถมศึกษา สังกัดสำนักงานคณะกรรมการ การศึกษาขั้นพื้นฐานในเขตอำเภอเมืองชลบุรี. วิทยานิพนธ์ครุศาสตรมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยบูรพา. (อัครา).
- วาโร เพ็งสวัสดิ์. (2550). วิจัยวิทยการวิจัย. สกลนคร : คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร.
- วิพล นาคพันธ์. (2549). ความสัมพันธ์ระหว่างสมรรถนะของผู้บริหารโรงเรียนที่ส่งผลต่อประสิทธิภาพ การบริหารโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาในจังหวัดพังงา. วิทยานิพนธ์ครุศาสตร มหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์. (อัครา).
- วิรัตน์ มะโนวัฒนา. (2548). ความสัมพันธ์ระหว่างภาวะผู้นำของผู้บริหารกับประสิทธิผลของโรงเรียนสังกัด สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาราชบุรี. วิทยานิพนธ์ครุศาสตรมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยราชภัฏจอมบึง. (อัครา).
- ศุภชัย โอบารุง. (2545). การศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างภาวะผู้นำของผู้บริหารโรงเรียนมีอาชีพกับ ประสิทธิภาพในการบริหารงานในโรงเรียนประถมศึกษา สังกัดสำนักงานการประถมศึกษาจังหวัด สกลนคร. วิทยานิพนธ์ครุศาสตรมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร. (อัครา).
- สุธีร์ วรรณ. (2549). สมรรถนะของผู้บริหารโรงเรียน สังกัดกรุงเทพมหานคร. วิทยานิพนธ์ศึกษาศาสตร มหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์. (อัครา).
- อภิวรรณ แก้วเล็ก. (2542). ภาวะผู้นำของผู้บริหารที่ส่งผลต่อประสิทธิผลของโรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดกรม สามัญศึกษา เขตการศึกษา 1. วิทยานิพนธ์ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยศิลปากร. (อัครา).